

XLX.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om extraordinair Pension for endeel affledigede Officerer af Krigsreserven.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg den 9de April 1867.)

Egtesom Udvalget erkjender, at Regjeringen i den Forhandling og Afstemning, der ifjor fandt Sted i Rigsraadets Folkething, har havt Opfordring til at fremkomme med et Lovforslag angaaende de heromhandlede Reserveofficerers Stilling, saaledes er Udvalget, eller i alt Fald dets Fleertal, ogsaa af den Anskuelse, at en høi Grad af Villighed taler for at hde de Paagjældende noget Mere end det, hvortil deres retlige Krav naaer. Vi skulle ikke dvæle ved, at de Mænd, hvorom Tælen her er, frivilligt ere indtraadte i Armeen, i dens Kæmper have tjent Fædrelandet under to Krige, og ved Dygtighed i Felten have vundet deres Adkomst til at forfremmes til Officerer. Men det, vi navnlig maae fremhæve, er, at disse Mænds Stilling baade med Hensyn til Afgang til civile Embeder og med Hensyn til Udsigten til at forblive under Militairretaten er bleven en anden og væsentlig ringere, end de havde Grund til at vente, dengang da de valgte at stille sig til Militairretatens Disposition. I forstaaende Henseende maae vi henlede Opmærksomheden paa, at den fortrinlige Afgang til visse civile Embeder — navnlig i Sold- og Postfaget —, som ifølge de til Armeepleanen af 1842 knyttede Avancements- og Gageringsbestemmelser tilkom pensionsberettigede Officerer, efter den i den administrative Praxis fulgte Opfattelse ogsaa som Reserveofficererne tilgode, og at de derved et væsentligt Skaar i deres Udsigter

derved, at denne Afgang bortfaldd ved den fgl. Resolution af 30te Septbr. 1860. Og i sidstnævnte Henseende tør det vistnok paastaas, at de Paagjældende have havt al Grund til at antage, at de ikke imod deres Ønske vilde blive affledigede, forinden de vare ude af Stand til at udfylde deres Hverv paa en selvbestjørende Maade, og, da de Alle endnu ere i en kraftig Alder, vilde dette Tidspunkt for det overveiende Fleertal ikke saasnart være indtruffet.

Foraaaviddt derimod Udkastet foreslaaer dem tillagt en egentlig Pension, kan Udvalget ikke tiltræde dette. Efter vor Formening bør der, udenfor de Tilfælde, hvor der er givet et Tilfagn eller en bestemt Forventning, kun aldeles undtagelsesviis tilstaaes Pensioner, der ikke ere hjemlede i Pensionsloven. At der nu skulde være givet de heromhandlede Mænd nogen Grund til at vente, at de vilde blive pensionerede, er jo saa langtfra Tilfældet, at de tværtimod ere antagne paa det Vilkaar, at de til enhver Tid kunde afflediges med Udbetaling af eet Aars Gage. Men en Pension, som den foreslaaede, synes heller ikke at være det hensigtsmæssigste Middel til at hjælpe paa den usformodentligt forværrede Stilling, hvori de ere komne. De foreslaaede Beløb ere nemlig saa smaa, at de neppe for nogen af dem vilde være tilstrækkelige til deres Underhold, og for dem, der have Familie, aabenbart aldeles utilstrækkelige. Men, naar de altsaa forudsætte,